# ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΕ').—ΑΡΙΘ. 67 (702). ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ *Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1920*


## ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
## ΣΥΓΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

*Ὁ Νεοτουρκισμὸς ὑπῆρξε διὰ τὴν Τουρκίαν μία ἀναλαμπὴ ἥτις εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐξελήφθη ὡς ἐκδήλωσις νέας καὶ εὐρώστου ζωῆς τοῦ μεγάλου τῆς Ἀνατολῆς ἀσθενοῦς, καὶ ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ τὸν ἄπειρον φυσικὸν ἀλλ' ἀνεκμετάλλευτον πλοῦτον αὐτῆς ἐφαντάσθη τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς μεγάλης καὶ κραταιᾶς αὐτοκρατορίας ἀπειλούσης τὸν κόσμον ὡς ποτε ἄλλοτε ἐπὶ τῶν μεγάλων Τούρκων Σουλτάνων. Τοῦτο ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ οἱ Νεότουρκοι καὶ ὠνειροπόλησαν τὸ μεγαλεῖον τῆς Τουρκίας ἐπὶ Σουλεϊμὰν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, δὲν ἀνελογίσθησαν ὅμως δεν ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ Σουλτάνου ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς ἰσχύος καὶ τῆς πολεμικῆς δόξης τῆς Τουρκίας ἀνεγκωρίζοντο οἱ ἁρματωλοὶ ἐν Ἑλλάδι πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀδαμάστων κλεφτῶν. τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ συνθηκολογίαν μεταξὺ τοῦ μεγάλου Σουλτάνου καὶ τῶν ραγιάδων του.*

*Οἱ Νεότουρκοι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν δοξασιῶν Τούρκου ἱστορικοῦ μετῆλθον πρὸς τοὺς ἀλλοεθνεῖς ὑπηκόους αὐτῶν πολιτικὴν ἀδιάλλακτον καὶ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Ρωσικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἐμφορούμενοι ἐπεχείρησαν τὸν ἐκτουρκισμὸν πάντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ μὴ Τουρκικῶν φύλων.*

*Τοῦτο ἤνωσε τὰ τέως ἀλληλοσπαρασσόμενα Χριστιανικὰ φύλα καὶ προὐκάλεσε τὸν ἐφήμερον Βαλκανικὸν σύνδεσμον ὅστις ἤρκεσε νὰ κατενέγκῃ θανάσιμον κατὰ τῆς Τουρκίας πλῆγμα. Ὁ Νεοτουρκισμὸς ἀνεπίδεκτος σωφρονισμοῦ ἀπό τε τῆς παλαιτέρας ἱστορίας τῆς Τουρκίας καὶ ἀπὸ τῶν προσφάτων καὶ συγχρόνων παθημάτων αὐτῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν παρασχεθεῖσαν μεγάλην εὐκαιρίαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν ἐκραγέντα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἔπραττε καὶ ὁ κοινότερος παλαιότουρκος πολιτικός, καὶ ἐλαυνόμενος πάντοτε ὑπὸ τῆς μεγαλομανίας ἐξώθησε τὴν Τουρκίαν εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει αὐτὴ σήμερον.*

*Ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ καὶ ὁ Τζαφφὲρ Ταγιὰρ ἐγένοντο οἱ τελευταῖοι τοῦ Νεοτουρκισμοῦ ἀντιπρόσωποι, οἵτινες περιήγαγον εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ τὴν ὑπολειφθεῖσαν Τουρκίαν ἐκ τῆς καταρρευσάσης Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, παρέσχον δὲ ἀφορμὴν ἐπικαιροτάτην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἵνα κατενέγκῃ κατὰ τοῦ ὑπερφιάλου καὶ παράφρονος Νεοτουρκισμοῦ λαμπρὸν καὶ θανάσιμον πλῆγμα, καὶ τὸ πλῆγμα τοῦτο φαίνεται ἤδη μετὰ χαρᾶς καὶ ὁ τίμιος καὶ ἐργατικὸς καὶ φιλήσυχος τουρκικὸς λαός, ὅστις πολλαχοῦ ὑπεδέχθη τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὡς σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἀπὸ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ ληστρικῶν ὁρδῶν τῶν δύο τούτων τυχοδιωκτῶν.*

*Ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ στενώτατα συνεδέθη μετὰ τῆς τύχης τῆς Τουρκίας δι' ὅλης τῆς μακραίωνος Τουρκοκρατίας καὶ τοῦτο τόσον καλῶς ἐγίνωσκον οἱ Τοῦρκοι Σουλτᾶνοι καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτοί, ὥστε οἱ πρῶτοι ἐνεπιστεύοντο εἰς τοὺς δευτέρους τὴν διπλωματικὴν διαπραγμάτευσιν μετὰ τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων σοβαρωτάτων καὶ ζωτικωτάτων ὑποθέσεων τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, οἱ Ἕλληνες δὲ μεγάλοι Δραγομᾶνοι διεξήγαγον τὰς ὑποθέσεις ταύτας ὡς ὑποθέσεις τοῦτ' αὐτὸ Ἑλληνικὰς καὶ ἐγένοντο πιστότατοι καὶ εἰλικρινέστατοι διαχεριστὴ καὶ φύλακες τῶν Τουρκικῶν συμφερόντων, διότι ἐπίστευον βαθύτατα ὅτι ταῦτα ἐταυτίζοντο πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ Φαναριῶται οὗτοι κατεκρίθησαν ὑπὸ τῶν Φράγκων ὡς ἐθελόδουλοι, αὐτοὶ ὅμως κάλλιστα ἐγίνωσκον ὅτι ἐξυπηρέτουν μετὰ τῶν Τουρκικῶν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἰδεώδη.*

*Πολὺ μὲν διάφορος εἶναι σήμερον ἡ θέσις καὶ ἡ σχέσις Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, οὐχ ἧττον εἴπερ ποτὲ τώρα καὶ ἐφεξῆς συνδέονται στενώτατα καὶ ἀρρήκτως τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τούτων ἐπὶ ἴσοις δικαίοις καὶ ἐν ἀρρήκτῳ ἀλληλεγγύῃ.*

*Ὅταν ἰαθῇ ἐντελῶς ἡ ἐπίσημος Τουρκία ἀπὸ τῆς Νεοτουρκικῆς παραφροσύνης καὶ ἀφυθῇ ὁ Τουρκικὸς λαὸς ἐν γαλήνῃ νὰ θεωρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐπελθούσας μεταβολάς, θὰ κατανοήσωσιν ἀμφότεροι ὅτι ταύτας ἐπήνεγκεν ἡ θεία δικαιοσύνη. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀποκαθίσταται εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ προγονικὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀφαιρέσει αὐτὸν διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων οἱ ἐπιδραμόντες Τοῦρκοι καὶ κατεπίεσαν καὶ κατετυράννησαν καὶ ἐταλαιπώρησαν αὐτὸν δεινῶς.*

*Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀνακτώμενος Ἑλληνικὰ ἀνέκαθεν χώρας ἀπὸ τῆς Τουρκίας εἶναι ἐκτελεστὴς τῆς θείας δικαιοσύνης, ἐμπνεόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς φυλῆς του καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ οὔτε χειροδικεῖ οὔτε καταπίεζει οὔτε καταδιώκει τοὺς πρώην κατακτητὰς καὶ τυράννους του, ἀλλὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς ὡς συμπολίτας ὁμοτίμους καὶ ἴσους πρὸς αὐτόν.*

*Οἱ Τουρκικοὶ πληθυσμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν ἔπαυσαν νὰ εἶνε κυρίαρχοι κατακτητικῷ δικαιώματι, καὶ ἐφεξῆς θὰ εἶναι πολῖται ἐξίσου πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐλεύθεροι καὶ συγκυρίαρχοι, ἴσοι ἐνάπιον τοῦ νόμου, τὰ αὐτὰ κεκτημένοι πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ἀπὸ κοινοῦ διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν ἀποφασίζοντες περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ τῆς τύχης τῆς ὅλης χώρας. Ἀπολαύοντες πλήρους ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ λόγου ἀπερίσπαστοι δύνανται νὰ ἐκτελῶσι τὴν κατ' αὐτοὺς λατρείαν τοῦ θείου, νὰ χρησιμοποιῶσι καὶ θεραπεύωσι τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἐθνικὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσου νὰ μετέχωσι πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν τῇ Πολιτείᾳ.*

*Τίνος ἄλλου χρήζει λαός τις ἵνα λέγηται καὶ εἶναι ἐλεύθερος;*

*Ἐπιδρομεῖς ληστρικοὶ κατέλαβον τὰς γαίας πάσας μιᾶς οἰκογενείας καὶ ἐξέωσαν καὶ κατεδίωξαν αὐτὴν ἢ κατέστησαν δούλην καὶ ἐργάτιδα ἐπ' ἄρτῳ μόνον; Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἠδυνήθη νὰ ἀνακτήσῃ τὰς γαίας αὐτῆς καὶ ἀντὶ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς τὴν προτέραν τύχην αὐτῆς καλεῖ τοὺς ἅρπαγας καὶ ληστὰς εἰς συνεργασίαν ἔντιμον καὶ ἀπὸ ἴσου πρὸς ἴσους καὶ ἀπὸ κοινοῦ κάρπωσιν τῶν γαιῶν αὐτῆς ἀναγνωρίζουσα τούτους ἐνιδιοκτήτας καὶ συγκυρίους ἐν αὐταῖς καὶ ζητεῖ συμβίωσιν εἰρηνικὴν πρὸς κοινὴν ἀπόλαυσιν πάντων τῶν ἀγαθῶν τῆς κοινῆς καὶ ἐντίμου ἐργασίας.*

*Τοιαύτη εἶναι σήμερον, ἀληθῶς, ἡ θέσις καὶ ἡ σχέσις τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐν ταῖς ἀνακτηθείσαις ἀπὸ τῆς Τουρκίας χώραις καὶ οἱ τουρκικοὶ ἐν αὐταῖς πληθυσμοὶ πρέπει νὰ λογίζωνται εὐτυχεῖς καὶ νὰ ὦσιν εὐγνώμονες, διότι εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ διατηρήσωσι καὶ ὅσα κατέλαβον διὰ τῆς σπάθης οἱ πρεσβάτορες αὐτῶν ἀπὸ τῶν χριστιανῶν καὶ θὰ ἔχωσιν ἐλευθερίαν ἔννομον καὶ ἀσφάλειαν οἵαν οὐδέποτε ἐγνώρισαν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν.*

*Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες ἂς ἀναγνωρίζωσιν ὡς κοινὴν πατρίδα καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἂς ἐργάζωνται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου αὐτῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἂς ἀμύνωνται καὶ ἂς πολεμῶσι κατὰ παντὸς ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.*

*Ἑκατομμύρια Τούρκων περιλαμβάνονται σήμερον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ καὶ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ἐν τῇ περιλειπομένῃ Τουρκίᾳ, τοσοῦτον δὲ στενᾶ συνάπτονται πανταχόθεν αἱ δύο αὗται ἐπικράτειαι οὐ μόνον ἐθνογραφικῶς, ἀλλὰ καὶ γεωγραφικῶς, ὥστε νὰ μὴ λανθάνῃ οὐδένα ἡ στενωτάτη ἀλληλεγγύη Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ὡς ἐν τι παρελθόντι καὶ κατὰ μείζονα λόγον ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ὕπαξις τῆς Τουρκίας ἐν τῷ μέλλοντι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ συμμαχίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πᾶσα δὲ διάστασις αἱ ἐχθρότης πρὸς ταύτην ἐκβιεῖ τὴν ὕπαρξιν τῆς Τουρκίας εἰς μέγιστον κίνδυνον.*

*Οἱ Τοῦρκοι ἂν σωφρονιεῖν ὀφείλουσι ν' ἀποβάλωσι τὴν αἰσίαν ὀνειροπόλησιν τοῦ πανισλαμισμοῦ, ὅστις κατὰ τὸν παρὰ πόλεμον ἀπεδείχθη ματαία αἰ κενὴ χίμαιρα.*

*Ἡ Τουρκία εἰς ἑαυτὴν ἐμπιστευθεῖσα δύναται νὰ ζήσῃ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν ἐν τῇ φιλίᾳ καὶ συμμαχίᾳ μετὰ τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν καὶ ἰδ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐξόν ἔχει συμφέρον καὶ εἶναι φίλη αἰ σύμμαχος τῆς Τουρκίας. Ἡνώθαι αἱ δύο αὗται ἐπικράτειαι νὰ δύνωνται νὰ ἀποκρούωσι πᾶσα κοινὸν πολέμιον χάριν εἰς ἃς πολεμικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρετὰς ἀμφοτέρων τῶν λαῶν αὐτῶν εἰρήνῃ δὲ συνεργαζόμενοι καὶ συναλλαττόμενοι καὶ ἐπικοινωνοῦντες πάντοτε στενότερον, νὰ δυνηθῶσι νὰ προαγάγωσι τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ἀλλήλων εἰς μέγιστον βαθμόν.*

*Ἡ τύχη τῆς Τουρκίας ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς πολιτικῆς φρονήσεως καὶ προνοίας, τῶν ἡγετῶν αὐτῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ διεκδικήσῃ ἀκόμη χώρας Ἑλληνικὰς κατεχομένας ὑπὸ τῆς Τουρκίας, καὶ θὰ διεκδικήσῃ αὐτὰς ἐντόνως ἂν ἡ Τουρκία ἀρνεῖται νὰ παράσχῃ εἰς ἅπαντα τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς πλήρη ἐλευθερίαν πρὸς πνευματικὴν καὶ ὑλικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν αὐτοῦ, θὰ ἀνέχεται δὲ τὴν Τουρκίαν ἐφόσον αὕτη ἀποτελεῖ στοιχεῖον δυνάμεως, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας κοινῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.*

## ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡ. ΤΟΥ 1916
## ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜ. ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΕ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου].

Μερικαὶ συμπληρωματικαὶ ἐξηγήσεις εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἡ κατάστασις.

Τόσον σοβαρὰ ἀπαίτησις ἔπρεπε νὰ διατυπωθῇ μετὰ περισκέψεως, δεδομένου ὅτι δὲν ἠθέλομεν νὰ κηρύξωμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ λάβωμεν ὁλικὴν δευτερεύουσης πράγματι σημασίας. Ἐξήγησα ἔθεν εἰς τὸν Βασιλέα, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐπίδειξις θὰ εἶχε τὸν χαρακτῆρα εἰρηνικῆς πιέσεως, προοριζομένης νὰ τὸν καλύψῃ ἔναντι τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων ὅτι οὔτε εἰς πυροβολισμὸς θὰ ἐρρίπτετο, παρὰ ἐν περιπτώσει νομίμου ἀμύνης ὅτι τὰ ἀποβατικὰ στρατεύματα δὲν θὰ ἀπεπειρῶντο ποσῶς νὰ καταλάβωσι διὰ τῆς βίας τὸ ὁλικὸν πολέμου ὅτι δὲν θὰ εἰσήρχοντο οὔτε εἰς τοὺς στρατῶνας οὔτε εἰς τὰ ὁπλοστάσια ὅτι θὰ περιωρίζοντο εἰς τὴν κατάληψιν θέσεών τινων, ὅπως ἐγένετο ἤδη εἰς τὸ Ζάππειον, κτλ. ἐφ' ᾧ ὁ Ὑπουργὸς μοὶ ἐπέβαλεν ἀκριβῶς διὰ νὰ τοὺς διευθύνῃ, τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης του, τὸν ναυτικὸν ἀκόλουθον, καὶ αἱ πίεσεις καθίσταντο ἐξ ἐναντίας μᾶλλον βαρεῖαι καὶ δριστικαί, ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἐπιστολῶν;

—ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΕΙΧΟΝ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ΟΠΛΩΝ.

Πῶς θὰ ὑπισχνούμην ὅτι θὰ ἐμπόδιζα τοὺς Βενιζελικοὺς νὰ μεταχειρισθῶσι δι' ἐπαναστατικοὺς σκοποὺς τὰ ὅπλα ἅτινα θὰ τοὺς ἐδίδοντο ἐφόσον, χωρὶς ἄλλως τε νὰ τοὺς μέμφωμαι δι' αὐτό, ἐγνώριζα ὅτι ἐζήτουν νὰ καταλάβουν τὰς νήσους, νὰ κάμψωσι τὴν οὐδετέραν ζώνην διὰ θαλάσσης, ζητοῦντες πρὸς τοῦτο τορπιλλικά, ἐφ' ὅσον εἶχον ἀποθήκας ὅπλων ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν Πρεσβειῶν; Ὁ Βασιλεὺς μοὶ τὰ εἶχεν ὑποδείξῃ. Ἐγνώριζε τὴν ὕπαρξιν, εἶς τὰς διαφόρους ἕδρας τῆς Γαλλο-Ἀγγλικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, ἀποθηκῶν, περιστρόφων, χειροβομβίδων, ἀκόμη καὶ βομβῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μοὶ ἐβεβαιώθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον.

Πάντα ταῦτα προωρίζοντο νὰ χρησιμεύσουν ἡμέραν τινά, ἐὰν δὲ οἱ Φιλελεύθεροι ἐζήτουν συχνάκις τὴν συνδρομήν μου, τὴν φιλοξενίαν μου καὶ τὴν προστασίαν μου, ἦν ἤμην εὐτυχὴς ὅτι ἠδυνάμην νὰ τοὺς παράσχω, οὐδέποτε ἐζήτουν τὴν συμβουλήν μου. Πᾶσαι αἱ προετοιμασίαι αὗται ἐτύγχανον τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ καὶ διηυθύνοντο ὑπ' αὐτοῦ, χωρὶς καμμίαν ἐπέμβασιν τοῦ ναυάρχου καὶ μάλιστα παρὰ τὴν γνώμην του.

—ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ.

Ἐθεώρησα ὅθεν ὅτι ἐπεβάλλετο ν' ἀνακοινώσω πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ ἐκ μέρους μας ἄρνησις τῆς παροχῆς τῶν ἐγγυήσεων, θὰ μᾶς ὑπέχρεώνε νὰ φθάσωμεν μέχρι τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πίστις μου εἰς τὴν ἐπιτυχίαν δι' ἁπλῆς εἰρηνικῆς ἐπιδείξεως εἶχεν ἐλαττωθῇ. Διετήρουν, ἐν τούτοις, ὡς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, κατέχον ἰδιαιτέρας πληροφορίας, διετήρει ἐπίσης κάποιαν ἐλπίδα, στηριζομένην δικαίως εἰς τὸ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν εἶχε πάντοτε ἕως τότε ὑποχωρήσῃ ἐν τέλει πρὸ τῆς θελήσεώς μας.

—ΠΑΛΙΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΗΜΑΤΑ.

Εἰς τὸ τηλεγράφημα μου, τὸ περιγράφον τὴν νέαν στάσιν τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ὁποῖον ἐτόνιζεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ στάσις αὕτη ὠφείλετο εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ζητηθεισῶν ἐγγυήσεων, μοὶ ἐστάλη τηλεγραφικῶς ἡ ἑξῆς ἐν συνόψει ἀπάντησις:

«Δὲν ἐννοῶ ποῦ ἀποβλέπει ἡ ἀντίρρησίς σας (ὁ ναύαρχος ἀφήνει ἐπίτηδες ἀσυμπλήρωτον τὴν φράσιν)

«Δὲν ἐχετέ κάθε ἐλευθερίαν δράσεως;... (καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ ναύαρχος ἀφήνει κενόν.)

Ἡ ἀπάντησις αὕτη μὲ ἐξέπληξεν ἄκρως. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀγνοεῖ ἐπισήμως τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ κ. Μπεναζέ, ἤθελε δὲ νὰ ἀποκομίσῃ τὰ ὠφελήματα, χωρὶς νὰ παραδεχθῇ νὰ πληρώσῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμήν.

Ἀπήντησα εὐθὺς πρὸς τὸν Ὑπουργόν:

«30 Νοεμβρίου. Δὲν διετύπωσα ἀντίρρησιν, ἀλλὰ ἁπλῶς διεπίστωσα ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἤλπιζε φανερὰ ὅτι θὰ ἐλάμβανε τὰς ἐξασφαλίσεις τὰς συμφωνηθείσας διὰ τοῦ ἡμιεπισήμου σχεδίου ἐπιτακτικῆς προσκλήσεως, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ τηλεγράφημά μου τῆς 8 Νοεμβρίου.

«Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ διακοίνωσίς μου εἶχε καθαρῶς στρατιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν περιεῖχε καμμίαν ἐξασφάλισιν, οὐδεμιᾶς φύσεως.

«Ἐξήγησα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς 19 Νοεμβρίου τὰς ἀντιρρήσεις, ἃς διετύπωσεν ὁ Βασιλεύς. Δὲν παρέλειψα νὰ τῷ παρατηρήσω ὅτι ἡ στάσις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐπεισόδιον τῆς Αἰκατερίνης καὶ ἡ χάραξις οὐδετέρας ζώνης ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἄφινε τὰ Βενιζελικὰ στρατεύματα νὰ προσβάλωσι τὸν Βασιλικὸν στρατόν. Ἀλλ' ὁσηδήποτε ἐλευθερία καὶ ἂν μοὶ ἀφέθη εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀναλάβω καμμίαν ὑποχρέωσιν.

«Πῶς θ' ἀνελάμβανα τὴν εὐθύνην νὰ βεβαιώσω ὅτι οἱ ἔλεγχοι θὰ ἐχαλαρώνοντο καὶ κατ' ἐλάχιστον, ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς μοὶ ἐπέβαλεν ἀκριβῶς διὰ νὰ τοὺς διευθύνῃ, τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης του, τὸν ναυτικὸν ἀκόλουθον, καὶ αἱ πίεσεις καθίσταντο ἐξ ἐναντίας μᾶλλον βαρεῖαι καὶ δριστικαί, ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἐπιστολῶν;

—ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΕΙΧΟΝ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ΟΠΛΩΝ.

Πῶς θὰ ὑπισχνούμην ὅτι θὰ ἐμπόδιζα τοὺς Βενιζελικοὺς νὰ μεταχειρισθῶσι δι' ἐπαναστατικοὺς σκοποὺς τὰ ὅπλα ἅτινα θὰ τοὺς ἐδίδοντο ἐφόσον, χωρὶς ἄλλως τε νὰ τοὺς μέμφωμαι δι' αὐτό, ἐγνώριζα ὅτι ἐζήτουν νὰ καταλάβουν τὰς νήσους, νὰ κάμψωσι τὴν οὐδετέραν ζώνην διὰ θαλάσσης, ζητοῦντες πρὸς τοῦτο τορπιλλικά, ἐφ' ὅσον εἶχον ἀποθήκας ὅπλων ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν Πρεσβειῶν; Ὁ Βασιλεὺς μοὶ τὰ εἶχεν ὑποδείξῃ. Ἐγνώριζε τὴν ὕπαρξιν, εἶς τὰς διαφόρους ἕδρας τῆς Γαλλο-Ἀγγλικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, ἀποθηκῶν, περιστρόφων, χειροβομβίδων, ἀκόμη καὶ βομβῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μοὶ ἐβεβαιώθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον.

Πάντα ταῦτα προωρίζοντο νὰ χρησιμεύσουν ἡμέραν τινά, ἐὰν δὲ οἱ Φιλελεύθεροι ἐζήτουν συχνάκις τὴν συνδρομήν μου, τὴν φιλοξενίαν μου καὶ τὴν προστασίαν μου, ἦν ἤμην εὐτυχὴς ὅτι ἠδυνάμην νὰ τοὺς παράσχω, οὐδέποτε ἐζήτουν τὴν συμβουλήν μου. Πᾶσαι αἱ προετοιμασίαι αὗται ἐτύγχανον τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ καὶ διηυθύνοντο ὑπ' αὐτοῦ, χωρὶς καμμίαν ἐπέμβασιν τοῦ ναυάρχου καὶ μάλιστα παρὰ τὴν γνώμην του.

—ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΣΙΝ.

Ὁ ναύαρχος διηγεῖται κατόπιν τὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀποβατικοῦ ἀγήματος, τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, τῆς παρατάξεως τοῦ στόλου, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὰ πυρά του τὴν ἔκτασιν μεταξὺ Φαλήρου καὶ Ἀθηνῶν, νὰ προφυλάσσηται δὲ συγχρόνως ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως ὑποβρυχίων. Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν προετοιμασιῶν, ἔφθασεν ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν δευτέραν διακοίνωσιν του. Ἀκινωκωτέρα τῆς προηγουμένης, ἐπανελάμβανε τὴν ἄρνησιν παραδόσεως τῶν ὅπλων. Συγχρόνως ἔφθανον ἀλλαι πεζικαὶ δυνάμεις ἐκ Γαλλίας, αἵτινες καὶ προωρίσθησαν διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ πυροβολείου τῆς Καστέλλας.

Ὁ κρατῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀναβρασμὸς μεταξὺ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ ἡ κατάταξις ἐθελοντῶν δὲν ἐθεωροῦντο φαινόμενα ἀνησυχητικά. Ὁ διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν δὲν ἐβλεπεν εἰς πάντα ταῦτα ἢ ἀπόπειραν ἐκφοβισμοῦ. Τὴν 29 Νοεμβρίου κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν διευθυντῶν τῶν διαφόρων ἐλέγχων ἐπὶ τῆς «Προβηγκίας» εἰς ἐρώτησιν περὶ τοῦ τί πρέπει νὰ γίνῃ, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἀντισταθῇ, ὁ διευθυντὴς οὗτος τῆ ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν ἀπήντησεν: «Οἱ Ἕλληνες μπλεφάρουν. Ἐπιμείνατε, ναύαρχε, καὶ θὰ σᾶς φέρουν τὰ κανόνια των μέσα εἰς ἕνα δίσκον».

—Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 30 Νοεμβρίου, μετέβην εἰς τὴν καθημερινὴν σύσκεψιν τῶν πρεσβευτῶν, οἵτινες ἦσαν συγκεκινημένοι καὶ μὲ ἠρώτησαν ἐάν, ἀφοῦ ἐλαμβάνομεν τὰς δέκα πυροβολαρχίας, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἀπαιτήσεώς μου διὰ τὰ ἄλλα ὅπλα. Ἀπήντησα ὅτι δὲν εἶχα ἀντίρρησιν ὅτι, ὅμως, ἐφόσον εἶχον ρητὰς διαταγάς, ἀπέκειτο νὰ ἐπιτύχουν παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης. Ἐνῷ ἐξηκολούθει ἡ σκέψις, ἦλθεν εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ἀὐλάρχης κ. Μερκάτης, καὶ ἠθέλησε νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ. Μὲ ἠρώτησεν, ἐὰν, λαμβάνων τὰς δέκα πυροβολαρχίας, θὰ συγκατετιθέμην νὰ παραιτηθῶ τῶν λοιπῶν. Ἀπήντησα φυσικῷ τῷ λόγῳ, ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ δώσω τοιαύτην ὑπόσχεσιν.

Τὴν νύκτα τῆς 30 Νοεμβρίου πρὸς τὴν 1 Δεκεμβρίου μεταξὺ τῆς 3 καὶ τῆς 4 ὥρας τὰ στρατεύματα ἀπεβιβάζοντο. Ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν πάντα τὰ διαθέσιμα ὅπλα τῶν πλοίων, 96 φυσίγγια δι' ἕκαστον ὅπλον, πολυβόλα μὲ 3600 φυσίγγια δι' ἕκαστον αὐτῶν, τροφὰς διὰ δύο ἡμέρας, καὶ πᾶν ὅ,τι προβλέπει ὁ ναυτικὸς κανονισμός.

Τὰ τηλεβόλα ἔμειναν ἐπὶ τῶν πλοίων. Ἀπηρχαιωμένου τύπου, βραδείας καὶ βραχείας βολῆς, δὲν ἠδύναντο νὰ παράσχουν μεγάλας ὑπηρεσίας κατὰ στρατευμάτων ἐχόντων τηλεβόλα νέου τύπου. Τῷ 1900 κατὰ τὸν πόλεμον τῶν Μπόξερ, πάντα τὰ τηλεβόλα τοῦ σώματος Σέπμορ, ἐκτὸς ἑνός, ἔμειναν εἰς χεῖρας τῶν Κινέζων.

—Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, ἡ ἀφήγησις ἀφορᾷ καθαρῶς στρατιωτικὰ γεγονότα παγκοίνως γνωστά. Ὁ ναύαρχος ἐξιστορεῖ τὰ κατὰ τὴν μάχην ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, τὴν κύκλωσιν τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος, τὸν ἀποκλεισ

# Η ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

[Είναι ἡ σιδηρᾶ μεραρχία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὑπὸ τὸν ἔνδοξον στρατηγὸν Καλάρην ἡ θριαμβεύσασα κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, οἱ ἄνδρες τῆς, ὁποίας ὑπερῆφάνησαν τὴν ἐθνικὴν τιμὴν κατὰ τῶν προπηλακιζόντων αὐτὴν ἰσχυρῶν, καὶ ἥδη συνεχίζουσα τὴν ἀνδραγαθίαν αὐτῆς ἐν Μ Ἀσίᾳ ὑπὸ νέας περιβάλλεται δόξης. Παραθέτομεν ὧδε πραγματικὴν ἐξιστόρησιν τῆς πρὸς τὴν Φιλαδέλφειαν πορείας τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἐπιτελείου, γνωρίζοντος τὸ σύνολον τῶν κινήσεων καὶ τῶν ἐδαφῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν.]

## ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΛΕΣ

Ἡ Μεραρχία Ἀθηνῶν εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἀναλάβῃ τὸ ξεκαθάρισμα τῆς πρὸς τὴν Φιλαδέλφειαν πλαγίας ὁδοῦ.

Διηρημένη εἰς τρεῖς κυρίας Φάλαγγας ἔφερεν εἰς πέρας τὸ ἔργον αὐτὸ μὲ ταχύτητα παραδειγματικήν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐμπόδια ἀλλεπάλληλα, μὲ ἀντίστασιν φανατισμένην καὶ τυφλὴν τῶν Τούρκων, τακτικοῦ στρατοῦ καὶ ἀνταρτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κάθε ὕψωμα καὶ ἀπὸ κάθε λόχμην, ἀπὸ κάθε λόφον καὶ ἀπὸ κάθε σύδενδρον, ἐμάχοντο πεισματικά, χωρὶς ἐλπίδα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐμάχοντο ἁπλῶς διὰ νὰ ἀνακόψουν τὴν ὁρμὴν τοῦ στρατοῦ μας, διὰ ν' ἀρνοπρήσουν τὴν νίκην του, ἡ ὁποία ἦτο βεβαία, ἀλλ' ἡ ὁποία ἐπεῖχε νὰ πραγματοποιηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, διὰ νὰ διανοιγῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ὁ δρόμος πρὸς τὴν Φιλαδέλφειαν, ἡ ὁποία ἦτο ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός.

Ἡ κεντρικὴ φάλαγγξ τοῦ ταγματάρχου κ. Σγουμπίκου κατέλαβε τὸ Τσαΐλῆ καὶ τὰ παρ' αὐτὸ ὑψώματα. Ἐπιχείρησις σχετικῶς εὔκολος, ἡ ὁποία ἔπρεπεν ὅμως νὰ συνεχισθῇ διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ ἐπικαιροτάτου σημείου Παζάργιερι, συντελεσθείσης δι' ἑνὸς τάγματος καὶ μιᾶς πεδινῆς πυροβολαρχίας. Οἱ Τοῦρκοι ὠχυρωμένοι καὶ σκορπισμένοι παντοῦ, εἰς τὰ ὑψώματα καὶ τὰ τσιφλίκια, εἰς τὰ χωριουδάκια καὶ μέσα εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ ἐδάφους, ἀπετέλουν ἕνα κοῖλον γύρω ἀπὸ τὴν φάλαγγα τὴν ὁρίαν στενοχωροῦν καθὲ τόσο, μίαν ἀλυσίδα ἀντιστάσεως ἀδιαλείπτου, ἀπὸ τὸ ἕνα βουναλάκι εἰς τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὴν μίαν χαραδροῦλαν εἰς τὴν κατωτέρω. Ἡ σκηνογραφία τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανίζει μίαν ἀνώμαλον κοιλάδα ἀπὸ τὰς πλέον γραφικάς, τὴν ὁποίαν ἀνέσκαψαν αἱ ὀβίδες καὶ τὴν ὁποίαν ἄφθονον ἐπότισε τὸ Τουρκικὸν αἷμα. Τὸ αἷμα αὐτὸ ἐχύνετο ὡς σπονδὴ ἀλόγιστος εἰς τὸν Ἄλλὰχ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τοῦ μίσους. Παρεδίδοντο παντοῦ ὅπου ἔφθαναν εἰς τὰ ἔσχατα καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν, ἄφοῦ πιὰ εἶχαν ὑψώσει τὰ χέρια, ἐκαιροφυλακτοῦσαν καὶ ἐσημάδευαν στὰ κουτουροῦ ἀπὸ λύσσαν ἐκδικήσεως ἢ ἀπὸ ἀπόγνωσιν ἀδυναμίας. Ἡ Ἑλληνικὴ λόγχη τοὺς ἀνταπεδίδε τὴν ἐκδίκησιν. Ἡ δρμὴ τῆς φάλαγγος Σγουμπίκου δὲν ἀνεκόπη ἕτι παρὰ εἰς τὸν κάμπον Κέλες, πρὸς τὸν ὁποῖον κωτίλθε διὰ τοῦ α.χένος τοῦ ὁμωνύμου ὄρους, καὶ ὅπου συνηνώθη μὲ τὴν ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Βλάχον ἀριστερὰν φάλαγγα τῆς Μεραρχίας Ἀθηνῶν.

Ἡ φαλαγξ αὐτὴ εἶχεν ἐξορμήσει ἀπὸ τὸν λόφον «Μητσοπούλου» πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιωπίμου μ.λ.—Ντιαγ, ποὺ ὑπῆρχεν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπάτητα λημέρια τοῦ Τσακίρη, καὶ τοῦ Τσιούσ—Ντάγ. Κατέλαβε τὸν τελεσφόρον ὠχυρωμένον λόφον Ντορᾶ—Τεππέ, ποὺ ἀποτελοῦσε ἐναβίσιχρόταν τὸν προπύργιον τῆς Τουρκικῆς ἀντιστάσεως, διεσκόρπισε παντοῦ τὴν ἀντίστασιν ταύτην, ἔθεσεν ὑπὸ τὴν κατοχήν της τὰ Τουρκοχώρι Κελὲ-Τεπέ, Σεμσελέρ, Ὁμουριζιλή, Γκέβλε, Γκιόσογλου Σουνιοῦ, Τσομλεκτοί, Τσανακτσὶ καὶ ἄλλα, τσιφλίκια—κρησφύγετα τῶν ἀνταρτῶν, τοὺς ὁποίους κατεδίωξε κατὰ πόδα. Παντοῦ ὁ Τουρκικὸς μόνιμος πληθυσμὸς ἐξηγείρετο κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, ὅταν ἐπροφθαινεν ἐν οἰκίαι. Ἐς τὸ Κέλες τριακόσιοι περίπου ἀντάρται μαζὶ μὲ ἄλλον τόσον τακτικὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν Μουσὰ μπέην, ἕνα περίφημον λήσταρχον, ἐλάιζοντες νὰ λάβουν ἐνισχύσεις ἀπὸ τὴν γραμμὴν Ντερέ-κιοϊ, ἀντέταξαν ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν κατ' ὀρχάς. Ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς ἐπάτησε πόδι, ἐσκέφθη νὰ σώσῃ τὰ σπίτια του καὶ τὴν περιουσίαν του ἀπὸ τὴν ἀπειλουμένην καταστροφὴν καὶ δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Κεμαλικοὺς νὰ ἀμυνθοῦν μέχρι τέλους ἀπὸ ἐκεῖ. Ὑψωσε καὶ Ἑλληνικὰς σημαίας μάλιστα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ στρατοῦ μας. Τότε οἱ Κεμαλικοὶ διέτοξαν γενικὴν μετοικεσίαν τοῦ λαοῦ. Ἐμπρὸς ὁ τακτικὸς των στρατός, εἰς τὸ μέσον τὰ γυναικόπαιδα καὶ οἱ κτήνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεχρεώνοντο καὶ νὰ πολεμήσουν, καὶ τελευταῖοι οἱ «τσέτες», οἱ ἀντάρται. Φυσικά, οἱ τελευταῖοι ἔμειναν διὰ τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν χωριῶν.

## Η ΜΕΣΟΓΙΣ

Ἡ τρίτη φάλαγξ τῆς Μεραρχίας, ἡ δεξιά, ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Παλλίδην καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κόντου, συνταγματάρχου, ἀναρριχᾶται ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ βουνὰ τῆς ἐπικῆς Μεσογίδος—μιὰ σειρὰ βουνῶν καὶ δροπεδίων ἀπορθήτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκικὴ ἄμυνα ὑπετίθετο ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη, τόσον ἀπὸ τὴν φυσικὴν ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ὀχυρωματικὴν κατασκευήν των ἐδαφῶν, μὲ ἀλυσίδες γραμμῶν ἀμυντικῶν καὶ χαρακωμάτων, ὀπίσω ἀπὸ βράχους τιτανικοὺς καὶ δενδροφυτείας κατακλυσμικήν, ἐπάνω εἰς κρημνοὺς καὶ ἄβατα, περίπου μυθικά, μέσα εἰς πτυχώσεις ἀνεξερευνήτους καὶ κάτω ἀπὸ τὸν ἀδιάκοπον καταιγισμὸν τοῦ Τουρκικοῦ πυρός. Τὸ πανόραμα τῆς Μεσογίδος, ἕνα πανόραμα θεσπέσιον διὰ τὸν θεατὴν καὶ ὄχι βέβαια διὰ τὸν στρατιώτην, δὲν ἐξηγεῖ τὸ θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς προελάσεως ἐπάνω ἀπὸ τοὺς φαντασικοὺς αὐτοὺς ὀρεινοὺς ὄγκους εἰς τοὺς ὁποίους ἡ λόγχη μας ἐφίλησε τὸν ἥλιον, ἐκεῖ ψηλά, ἀφ' ὅπου αἱ ἀστραπαὶ της μόναι ἐθάμβωσαν κυριολεκτικῶς τὸν ὑποχαροῦντα Τοῦρκον καὶ τὸν ἔτρεψαν πλέον εἰς ἐπαίσχυντον φυγήν.

Πραγματικῶς παρὰ τὴν λυσσώδη κατ' ἀρχὰς ἀντίστασίν των, οἱ Τοῦρκοι ἐδρασκέλισαν κατόπιν εἰς ἄλλα λαγμὸν τρελλῆς φυγῆς τὰ πλάγια καὶ τὰς σχισμάδας τῶν βουνῶν, ἑκατρακυλοῦσαν ἀπὸ τὸ ἕνα ὀχυρὸν των εἰς τὸ ἄλλο πανικόβλητοι, ἐγκαταλείποντες κανόνια καὶ πολεμοφόδια ἄθικτα, ἔχανον καὶ διαρκῶς ἔχανον ἀπὸ κορυφῆς εἰς κορυφήν, ἕως ὅτου διεσκορπίσθησαν ἐντελῶς καὶ ἀφῆκαν ἐλευθέρας ὅλας τὰς διαβάσεις καὶ ὅλα τὰ γκρεμνὰ τοῦ βασιλικοῦ ὄρους, τῆς ἐπικῆς αὐτῆς Μεσογίδος. Ὅσοι δὲν συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, ὑπέγραψαν μὲ τὸ αἷμα των τὴν ἱστορίαν τοῦ καλλιτέρου κατορθώματος τῆς Μεραρχίας Ἀθηνῶν, ποὺ εἶνε ἡ κατάληψις τῶν Μικρασιατικῶν αὐτῶν Ἀνδεων.

Μετὰ τὴν κατάληψιν καὶ τῆς κορυφῆς Κιοϋργι, ἡ φάλαγξ τοῦ κ. Κόντου συνεχίζει τὴν προέλασίν της, συλλαμβάνουσα διαρκῶς αἰχμαλώτους καὶ ἀπασχολοῦμένη εἰς μικροσυμπλοκὰς μὲ τοὺς φυγάδας τοὺς ὁποίους καταδιώκει κατὰ πόδας.

Εἰς τὸ μετ-ξύ, αἱ ἄλλαι δύο φάλαγγες ἀναρριχῶνται ἀπὸ τὸν κάμπον τοῦ Κέλες εἰς τὸ Τσαούσ-Ντάγ (ὑψ. 1517), συντρίβουν τὴν ματαίαν πλέον ἀντίστασιν τῶν Τούρκων καὶ ἐκεῖ ἀνοίγουν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ἐπὶ κεφαλῆς ἀκτινοβολῶν ἀπὸ χαρὰν ὁ Μέραρχός κ.... μὲ τὸ ἐπιτελεῖόν του καὶ τὸν ἐπιτελάρχην του ἀντισυνταγματάρχην κ..... δεικνει τὸν δρόμον τῆς Νίκης.... Ἰδοὺ τὴν Φιλαδέλφειαν.

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

### ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΗ ΕΥΡΥΧΟΥ

Συμπληρώσαντες τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς μας διὰ νέου διορισμοῦ τοῦ ἀρίστου ἐκ Πέτρας διδασκάλου κ. Χαραλ. Ν. Λεβέντη, ἔστις ἰδιαιτέρως κατέγεινεν εἰς τὰ Ἀγγλικὰ καὶ τὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς κοιλάδος μας ὅτι προστίθεται δευτέρα τάξις εἰς τὴν Σχολήν μας, ἥτις θὰ λειτουργήσῃ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καὶ πρώην Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Σωκρ. Γεωργιάδου.

Λεπτομέρειαι περὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ καταταχτηρίων ἐξετάσεων δημοσιευθήσονται ἀργότερον.

Διὰ τὴν ἐπιτροπείαν τῆς Σχολῆς
Ὁ Πρόεδρος
**Ἰωάννης Χ'' Νικολάου.**

## ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΛΕΥΚΩΝΟΙΚΟΥ

Ἐν Λευκωνοίκῳ συνεστήθη Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἀνωθι ἐπωνυμίαν ἥτις προμηθευθεῖσα καινουργὲς Αὐτοκίνητον *FORD* διαθέτει τοῦτο εἰς τοὺς βουλομένους διὰ ταξείδια ἀνὰ τὴν Κύπρον ἀντὶ εὐλόγων τιμῶν.

Ἐκτελοῦνται ταξείδια διὰ τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἐκ τοῦ σταθμοῦ Γενάρ ων, ὅπου δύνανται νὰ φθάσωσιν σιδηροδ ομικῶς οἱ ἐπιβάται, ἀπὸ 6.7-10 0 μετ' ἐπιστροφῆς

Τὸ Αὐτοκίνητον διευθύνει πεπειραμένος σιμφῆρ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸν π. ἀξιότιμον τῆς Ἑταιρείας ἐν Λευκωνοίῳ κ. Μιχ. Ν. Οἰκονομίδην. (4 2)

## ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος ποιεῖ γνωστὸν ὅτι γίνονται δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ πρὸς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν γεωπονικὴν μόρφωσιν υἱοὶ γαιοκτημόνων ἡλικίας 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀπόφοιτοι τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, προτιμωμένων τῶν φοιτησάντων εἰς σχολαρχεῖον ἢ γυμνάσιον.

Ἡ Σχολὴ παρέχει εἰς τοὺς μαθητὰς δωρεὰν διδασκαλίαν, καισικίαν, φωτισμὸν καὶ πληρώνει ἐπὶ πλέον εἰς ἕκαστον τούτων **δώδεκα γρόσια** καθ' ἑκάστην.

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν ἰδιοχείρως ὑπὸ τῶν αἰτητῶν γεγραμμέναι δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Δεωργίας εἶναι δὲ δεκταὶ μέχρι τῆς 2)15 Σεπτεμβρίου.

Τὰ μαθήματα ἀρχονέαι τὴν 2|15 Ὀκτωβρίου 1920.

## ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

**Δάνεια εἰς κοινότητας.**

Κατὰ τὸ τριμήνου τὸ λῆξαν (ἡ 17)30 Ἰουνίου 1920 παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου τὰ ἑπόμενα δάνεια εἰς διαφόρους κοινότητας τῆς Νήσου.

Εἰς τὴν Ἑλλην. Σχολ. Ἐπιτροπείαν Περιστερῶνας (Λευκωσίας) £ 20
Ἑλλην. Σχολ. Ἐπιτρ. Κάμπου £ 50
» » » Πεδουλᾶ » 30
Εἰς τὴν Χωριτικὴν Ἐπιτροπείαν Ἄνω Πλατρῶν » 20
Ἑλλην. Σχολ. Ἐπιτ ὀπείαν Δερυνείας » 20
Ἑλλην. Σχολ. Ἐπιτροπείαν Ἁγ Θεοδώρου (Καρπασίας) » 56
» » » Λύσσης » 100
» » » Πολέμι » 00
» » » Τρημθι » 50

## Η ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τῇ 24)6 Αὐγ. δημοσιεύεται γνωστοποίησις, καθ' ἣν κατὰ διαταγὴν τῆ Α. Μεγαλειότητος ἐν Συμβουλίῳ μερομηνία τῆς λήξεως τοῦ πολέμ μετὰ τῆς Αὐστρίας ὡρίσθη ἡ 16 Αὐγ ου 1920 (ν. ἡ.

## ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ τῆς π. ἑβδομάδος πλῆθος ἐπιβατῶν ἐξ Αἰγύπτου ἀπεβιβάσθησαν εἰς Ἀμμόχωστον καὶ Λεμεσὸν διὰ τὰς Κυπριακὰς ἐορτάς.

Ἡ Κύπρος, οὕτω, ἀποβαίνει βαθμηδὸν τὸ θέρετρον μεγάλης μοίρας τῶν εὐπόρων ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν καὶ ξένων, ἐν τῷ παρόντι μέν, ἕνεκα τῶν μεγάλων ταξειδιωτικῶν δυσχερειῶν εἰς Εὐρώπην, ἐν τῷ μέλλοντι δὲ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γραφικῶν τοπείων τῆ, Νήσου καὶ τοῦ ἄκρως ὑγιεινοῦ κλίματος αὐτῆς.

◆ ◆ ◆

ΤΗΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΗΝ ἦσαν ἀραιοὶ οἱ θαμῶνες τῶν ἐξοχικῶν κέντρων τῆς πόλεώς μας, διότι ὁ κόσμος ἀνῆλθεν ἅθρόος εἰς τὸν ἐξωθι τῆς Λευκωσίας λόφον τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς, ὅπου ἐτελεῖτο πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μεγαλομάρτυρος ἐν τῷ φερωνύμῳ ναῷ.

◆ ◆ ◆

ΠΟΛΛΟΙ προσκυνηταὶ διῆλθον ἐκ Λευκωσίας μεταβαίνοντες εἰς Μύρτου πρὸς προσκύνησιν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος ἐν τῇ φερωνύμῳ Ι. Μονῇ.

◆ ◆ ◆

ΡΩΣΟΙ ΚΑΙ ΑΡΜΕΝΟΙ (ατροί, ἀναγράφονται ἐν τῇ ἐφημ τῆς Κυβερνήσεως μία ρωσοὶς ὀδοντοϊατρὸς προσφέρει ἤδη τὰς ὑπηρεσίας της καὶ αἱ γνῶσται ὀργηστρίδες καὶ ἀοιδοὶ ἑρπουσι τὸ κοινόν, ἀπὸ ἐ ξεδρῶν, ἐρασιτέχνιδες καὶ ἐρασιτέχναι πρὸς βιοπορισμὸν ἐμφανίζονται ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὡς ἀοιδοὶ δεικνύοντες οὐχὶ τυχαίαν μουσικὴν μόρφωσιν.

Ὑπενθυμίζουσιν οὕτω εἰς ἡμᾶς τὸν ὡραῖον μῦθον περὶ Τηρέως καὶ τῆς συζύγου του Πρόκνης μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Φιλομήλας, ἐξ ὧν οἱ ἀλάστορες θεοὶ μετεμόρφωσαν τὸν μὲν Τηρεα εἰς ἔποπα, τὴν Πρόκνην εἰς χελιδόνα καὶ τὴν Φιλομήλαν εἰς ἀηδόνα.

◆ ◆ ◆

ΚΑΓΧΩΝ ὑγρὸς ἐπεκράτησε κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας μετὰ δροσερὰς καὶ ἐαρινὰς τοιαύτας, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται ἀναγκαία ἡ ἐξοχὴ μέχρι τῆς π. ἑβδομάδος. Ἡ θερμοκρασία ἀνέρχεται μέχρι 37°.

## ΕΛΛΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι μὴς ἔφθασαν ἔλαια Κρήτης καλῆς ποιότητος τὰ ὁποῖα πωλοῦμεν χονδρικῶς πρὸς 4 σελλίνια ἡ ὀκά.

Μεθ' ὑπολήψεως
(4 4) **Πέτρος Ε. Ἀλωνιώτης.**

## ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 2ᾳ Αὐγούστου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Τριπήφτου τὸ πρῶτον ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλήστου μνήμης προσφιλοῦς ἡμῶν θείου

**ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ Ι. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ**

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ δεηθῶσι μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον.

Ἐν Λευκωσίᾳ 27)η)8)20.

**Ὀλβία Παντάζη**
**Κωνστ. Παντάζης.**

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2)15 Αὐγούστου κατὰ τ. ν. θείαν λειτουργίαν τελοῦμεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγ. Ἀνδρονίου τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυμένου προσφιλεστάτου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**

παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28 Ἰουλίου 1920

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
**Χαραλάμπ. Νικολαΐδου.**

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκόν μου θεωρῶ ἀπαραίτητον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν διαχειρισθεῖσαν μεῖζον τῆς πόλεως μας κ **Ἰωσὴφ Ἰωαννακοπούλου** ἐκτελέσασαν μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος τὸν τοκετὸν τῆς ἀγαπητῆς συζύγου μου καὶ σώσασαν ἐκ βεβαίου θανάτου τὸ νεογνόν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28 Ἰουλίου 1920.

**Ματθαῖος Μαρούχος.**

## ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν, ὅτι οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος ἐκ Λευκωσίας διελύσαμεν τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον ἀπὸ τὴν 6ην Αὐγούστου 1920 ν. ἡ. καὶ ὅτι ὁ κ. Γ. Λεόντιος ἀνεδέχθη πᾶσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου κατὰ τὰς ἔρευνας τοῦ ἐγγράφου τῆς διαλύσεως.

Ὅθεν παρακαλεῖσθε διὰ πᾶσαν προγενεστέραν δοσοληψίαν τοῦ γραφείου νὰ ἀπευθύνεσθε τοῦ λοιποῦ πρὸς τοὺς κ. Γ. Λεόντιον καὶ Σίαν οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσιν δι' ἴδιον σῆμείου καὶ εὐθύνην τῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Γ. Λεόντιος καὶ Σία.

Διατελοῦμεν
**Χρ. Σ. Λυμπουρῆς**
**Γ. Λεόντιος.**
Λευκωσίᾳ τῇ 9 Αὐγούστου 1920.

◆ ◆ ◆

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐναντι ἐγκλιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι διελυθέντος τοῦ παγγελιοδοχικοῦ γραφείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος» ἀνέλαβον ὁ ἴδιος μόνος) ἐγὼ τὰς ἐργασίας τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας καὶ ὅτι θέλω συνεχίσῃ τας αὐτὰς ὡς καὶ πρότερον ἐργαζόμενος ὅτι ἐν μοὶ λέγωσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

**Γ. ΛΕΟΝΤΙΟΣ καὶ Σία.**

Ὅθεν παρακαλεῖσθε, ὅπως πᾶσαν προγενεστέραν ἢ μέλλουσαν δοσοληψίαν ν' ἀπευθύνεσθε πρὸς ἡμᾶς.

Ἐλπίστων ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσῃ νὰ μὲ περιβάλλητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας καὶ πρότερον,

Διατελοῦμεν
**Γ. Λεόντιος καὶ Σία.**

Ὁ Κ. Γ. Λεόντιος θὰ ὑπογράφῃ διὰ τὴν ἑταιρίαν «Γ. Λεόντιος καὶ Σία».

## ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ

ΗΝΩΝΟΣ Χ. ΓΑΛΑΤΗ ΚΑΙ
Κ. Β. ΘΑΥΜΠΙΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐκομίσθημεν ἐσχάτως δύο **αὐτοκίνητα καινουργῆ** τὰ ὁποῖα ἐκαινοκατίονται διὰ ταξειδια εἰς ὅλην τὴν Κύπρον καὶ διὰ περιπάτους καὶ περιοδείας.

Εἶναι πολὺ κατάλληλα καὶ σιερεὰ διὰ ταξείδια εἰς τὴν Ἱ Μονὴν Ἁγ. Ἀνδρέου, Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ Κύκκου, εἰ μὴ δὲ ἡ καταλληλότερα ἐξοχὴ διὰ τὰς προσεχεῖς παντηγύρεις καὶ ἐπισκέψεις.

Διὰ τὰ ἄρχοντα καὶ ἄλλας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἢ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. **Ἀθήνωνα Χ. Γαλάτην** παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Σοφ. Κ. Σοββίδου ἐν Λευκωσίᾳ ἢ ἂν ᾖ οἰκίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ. (4—2)

## ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρὸς τὰ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικὰ φύλλα ἐπεβεβαιώθησαν τὰ ἑπόμενα τηλεγραφήματα:

**Τὰ ἐν Θρᾴκῃ.**

Ἀθῆναι 15)28 Ἰουλίου. Μετὰ τὴν ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως γενομένην δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἀπέλευθερώσει τῆς πόλεως, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος φέρων ἐμβατὸν (καντοῦρλες) ἐπεσκέφθη τὸ τέμενος τοῦ Σελίμ, ὅπου ὁ Μουφτῆς ἐτέλεσε δέησιν ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ Βενιζέλου καὶ ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ. Τὸ παριστάμενον πλῆθος τῶν Μουσουλμάνων ὕψωσε τὰς χεῖρας κραυγάζον «Ἀμήν».

Ἀθῆναι, 16)29.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν μαχόμενον Ἑλλην. Στρατὸν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐλογίας της.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Παρασκευόπουλος ἐπέστρεψεν εἰς Σμύρνην. Τῇ ἐγκαιρεῖ μεγαλοπρεπεῖ ὑποδοχῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Στεργιάδου καὶ τῶν Ἀρχῶν. Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐξεγώνησεν ἔντονον λόγον ἐνώπιον τοῦ πλήθους τῶν διαδηλωτῶν. Κατέληξε δὲ λέγων ὅτι χαρὶν τοῦ συμφέροντος τῶν γειτονικῶν Κρατῶν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἂν τὰ ἄπαντα Κεμαλικὰ στρατεύματα δὲν διαλυθοῦν πάραυτα ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐντολὴν τῶν Συμμάχων καὶ προελάσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἔχω καὶ τὴ θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλω τὰς ἀποφάσεις των, πρέπει ὅμως νὰ γνωσθῇ ὅτι αἱ συνέπειαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι σκληραὶ διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐπέδωκεν αὐτοπροσώπως τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως, ὁ ὁποῖος ὁλολύζων ἐκ συγκινήσεως ἐδέχθη τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην τιμητικὴν διάκρισιν. Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὁ Βασιλεὺς προσέφερε £1000 ὑπὲρ τοῦ Τουρκικοῦ ὀρφανοτροφείου, £1000 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Ἑλλήνων, £500 ὑπὲρ τῶν Ἀρμενίων, καὶ £500 ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ἡ ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησιαστικὴ γενομένη ὑποδοχὴ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν ἦτο ἀληθινὴ ἀποθέωσις. Εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως εἶχον ἀνεγερθῇ θριαμβευτικαὶ ἅψῖδες καὶ οἱ παραταχθέντες μαθηταὶ ἔψαλλον κλάδους δάφνης. Δοξολογία ἐτελέσθη ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, ἀρχίσασα δὲ μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἐπερατώθη μὲ τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια..»

Τὰ κυριευθέντα λάφυρα εἶναι 43 βαρέα τηλεβόλα καὶ ἀπυθμένια μὲ ἄπειρον ὁλικόν.

Διατελοῦμεν
**Κρ. Σ. Λυμπουρῆς**
**Γ. Λεόντιος.**
Λευκωσίᾳ τῇ 9 Αὐγούστου 1920.

◆ ◆ ◆

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐναντι ἐγκλιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι διελυθέντος τοῦ παγγελιοδοχικοῦ γραφείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον ἀ